ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **E.J. PAPADOPOULOS S.A.**, se sídlem 26 P. Ralli Ave., Athény, Řecko, zast. JUDr. Otakarem Švorčíkem, advokátem, se sídlem Hálkova 2, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: KELLOGG COMPANY, se sídlem One Kellogg Square, 49016-3599 Battle Creek, USA, zast. Ing. Jiřím Sedlákem, patentovým zástupcem, se sídlem Husova 5, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2009, č. j. 8 Ca 166/2008 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osobě zúčastněné na řízení **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 7. 2. 2008, č. j. O-441296, podle § 90 odst. 5 správního řádu, zamítl rozklad žalobce a potvrdil jím napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2007, č. j. O-441296. Žalovaný uvedeným rozhodnutím vydaným v prvním stupni zamítl přihlášku žalobcovy ochranné známky „KRISPIES“ pro suchary a pečivo ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Přihlašované označení je totiž podle § 6 a § 22 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“), vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek. Přihlašované označení „KRISPIES“ pro suchary a pekařské výrobky je shodné se

starší ochrannou známkou Společenství č. 687095 ve znění „KRISPIES“ zapsanou mj. pro chléb a pečivo. Přihlašované označení obsahuje shodný slovní prvek „KRISPIES“ s ochrannými známkami Společenství č. 656330 „CHOCO KRISPIES“ a č. 1501733 „RICE KRISPIES“, které jsou zapsané pro shodné výrobky. To by mohlo vést k záměně ochranných známek s přihlašovaným označením.

Podle předsedy žalovaného byla žalobcova přihláška ochranné známky ve znění „KRISPIES“ zamítnuta pro suchary a pečivo ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Pro výrobky třídy 29 mezinárodního třídění výrobků a služeb „*extrudované chipsy (bramborové lupínky), výrobky z brambor spadajících do této třídy*“, byla přihláška uvedené ochranné známky postoupena ke zveřejnění. Důvodem k zamítnutí přihlášky byla podle předsedy žalovaného skutečnost, že slovní označení „KRISPIES“ pro suchary a pečivo ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb je v kolizi s ochrannou známkou společenství č. 687095 ve znění „KRISPIES“ a to mj. pro chléb a pečivo, což jsou shodné výrobky jako suchary a pečivo. Kromě toho přihlašované označení „KRISPIES“ obsahuje shodný slovní prvek a může vést k záměně se staršími ochrannými známkami Společenství č. 656330 „CHOCO KRISPIES“ a č. 1501733 „RICE KRISPIES“, které jsou zapsané pro shodné výrobky. V nich obsažený slovní prvek „KRISPIES“ je dominantní. Je schopen přednostně upoutat pozornost průměrného spotřebitele. Slovní prvky „CHOCO“ a „RICE“ vyjadřují v anglickém jazyce chuť a vzhledem k jejich významu je spotřebitel vnímá jako pouhý doplněk dominantního prvku „KRISPIES“. Jejich přítomnost nepředstavuje takovou změnu, aby vyloučila záměnu přihlašovaného označení s ochrannými známkami. Nad to, tvoří spojovací prvek známkové řady osoby zúčastněné. Přihlašované označení „KRISPIES“ by mohlo vést k záměně pro shodné výrobky, pročež bylo rozhodnutí žalovaného potvrzeno a rozklad zamítnut.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 14. 9. 2009, č. j. 8 Ca 166/2008 - 34, žalobu napadající rozhodnutí předsedy žalovaného zamítl. V odůvodnění soud uvedl, že ochranná známka Společenství č. 687095 ve znění „KRISPIES“ je mj. zapsána pro chléb a pečivo ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Žalobce se přitom domáhal zapsání označení „KRISPIES“ pro pečivo a suchary ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Tím však neodpadla kolize přihlašovaného označení s uvedenou ochrannou známkou. Pečivo je jednoznačně pekařským výrobkem a suchary jsou rovněž druhem trvanlivého pečiva, napřed upečeného, pak usušeného. K námitce, že ochranné známky Společenství „CHOCO KRISPIES“ a „RICE KRISPIES“ jsou složeny ze dvou rovnocenných prvků, z nichž nelze jeden vybrat a označit jej za dominantní, stejně jako nelze uvést, že by mohl vést k záměně, soud vyjádřil, že ochranné známky „CHOCO KRISPIES“ a „RICE KRISPIES“, byť jsou dvouslovné, tvoří jeden celek. Slovní prvky „CHOCO“ a „RICE“ v anglickém jazyce vyjadřují chuť výrobku, tj. čokoládový nebo rýžový. Proto je průměrný spotřebitel bude vždy vnímat jako pouhý doplněk dominantního slovního prvku „KRISPIES“. Ten má dominantní postavení a je s to přednostně upoutat pozornost průměrného spotřebitele a usnadnit mu orientaci. Postačí proto jeho existence, která je nesporná. Sémantická shoda je podle soudu zřejmá. Z hlediska vizuálního a fonetického nelze dospět k závěru, že by označení byla zcela odlišná, neboť všechna obsahují shodný slovní prvek „KRISPIES“. Navíc tvoří spojovací prvek známkové řady osoby zúčastněné, je přítomen v ochranných známkách „CHOCO KRISPIES“, „RICE KRISPIES“ a je identický s ochrannou známkou „KRISPIES“. Na základě těchto skutečností soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včas podané kasační stížnosti namítl žalobce (dále též „stěžovatel“), že soud nesprávně posoudil právní otázku ohledně zaměnitelnosti a posouzení z hlediska průměrného spotřebitele. Stěžovatel zdůraznil, že spotřebitel vnímá ochranné známky jako zvuk či obraz a nepodrobuje je jazykovému rozboru. Ochranné známky „RICE KRISPIES“ a „CHOCO KRISPIES“ jsou složeny ze dvou rovnocenných slovních prvků. Nelze tvrdit, že právě slovní prvek „KRISPIES“ je v nich dominantní. Navíc se spotřebitel vždy nesetká se všemi označeními zároveň, aby se domníval, že slovní prvek „KRISPIES“ je spojovacím prvkem ochranných známek. Vedle toho stěžovatel namítl, že z hlediska sémantického nemůže dojít k záměně. Jde o označení fantazijní. Stěžovatel dále zdůraznil, že zúžením výrobků ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb u přihlašovaného označení „KRISPIES“ odpadla její kolize s ochrannou známkou „KRISPIES“. K záměně podle stěžovatele dojít nemůže, neboť ochranné známky nejsou zaměnitelné foneticky, vizuálně, sémanticky a současně nejsou registrovány pro zaměnitelně podobné výrobky ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2009, č. j. 8 Ca 166/2008 - 34, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že je podána účelově. Obsahuje přitom tvrzení shodná se žalobními námitkami. Proto odkázal na správné závěry Městského soudu v Praze a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Osoba zúčastněná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že přihlašované označení „KRISPIES“ je shodné s ochrannou známkou „KRISPIES“ a je zaměnitelné s ochrannými známkami „RICE KRISPIES“ a „CHOCO KRISPIES“. Zaměnitelnost je zřejmá jak z hlediska vizuálního, fonetického, tak i sémantického. Ačkoliv se jedná o dvouslovné prvky, není vyloučeno, aby byl jeden prvek dominantní. Přitom vyplývá, že se jedná o známkovou řadu s dominantním výrazem „KRISPIES“. Výrazy „CHOCO“ a „RICE“ jsou pouze přídavná jména. Nad to osoba zúčastněná podotkla, že „KRISPIES“ není fantazijní onačení, neboť jde o odvozeninu od slova „crispy“, které znamená křehký či křupavý. Při sémantickém hledisku není překážkou cizojazyčný původ. Pokud by mělo jít o fantazijní označení, je znepokojující fakt, že stěžovatel si zvolil stejný výraz a to navíc pro kolidující výrobky. Vedle toho je pravděpodobné, že v prodejnách vedle sebe mohou být umístěny výrobky s označením „KRISPIES“, a to i na rýžové bázi nebo se specifikací „choco“. Zúžením ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb neodpadla kolize přihlašovaného označení s ochrannými známkami. Jde totiž o výrobky podobné s možným nebezpečím záměny, které nebylo vyvráceno. V této souvislosti osoba zúčastněná odkázala na rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci sp. zn. C-39/97, podle kterého je třeba při posuzování zaměnitelnosti vzít v úvahu všechny relevantní faktory. Osoba zúčastněná uzavřela, že přihlašované označení je zaměnitelné jak z hlediska vizuálního, fonetického, tak i sémantického i z hlediska povahy výrobků. Proto navrhla, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s., ačkoliv podle svého obsahu odpovídá jen důvodu kasační stížnosti uvedeného v ustanovením § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady uvedené v ustanovení § 109 odst. 3 s. ř s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze podat kasační stížnost z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Stěžovatel důvodnost této námitky spatřuje v tom, že zaměnitelnost přihlašovaného označení s ochrannými známkami a výrobky není dána.

Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Vlastním úvodem je třeba poukázat na některé rozhodné skutečnosti. Stěžovatel dne 22. 9. 2006 podal u žalovaného přihlášku slovní ochranné známky „KRISPIES“ pro vyjmenované kategorie výrobků ve třídě 29 a 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. V průběhu správního řízení, s ohledem na výsledek věcného průzkumu žalovaného ze dne 24. 1. 2007, stěžovatel v podání ze dne 25. 9. 2007 mj. zúžil kategorie výrobků ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb tak, že se měla přihlašovaná ochranná známka „KRISPIES“ vztahovat toliko na suchary a pekařské výrobky. Jak vyplývá z obou rozhodnutí žalovaného a soudu, přihlašované označení „KRISPIES“ pro suchary a pekařské výrobky ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb je v kolizi s ochrannou známkou Společenství č. 687095 „KRISPIES“ zapsanou mj. pro pečivo a chléb. Vedle toho je přihlašované označení „KRISPIES“ pro suchary a pekařské výrobky ve 30 třídě mezinárodního třídění výrobků a služeb zaměnitelné s ochrannými známkami společenství č. 656330 „CHOCO KRISPIES“ a č. 1501733 „RICE KRISPIES“, které jsou zapsané pro shodné výrobky. Stěžovatel je však toho názoru, že zaměnitelnost označení a výrobků není dána.

Podle Nejvyššího správního soudu se již žalovaný v obou rozhodnutích, stejně jako posléze soud prvního stupně, s uvedenou námitkou stěžovatele náležitým způsobem vypořádal. Stěžovatel totiž po celou dobu řízení před správními orgány a soudem uplatňuje v podstatě shodné námitky. Nejvyšší správní soud se přitom plně ztotožňuje se závěry soudu a žalovaného.

Přihlašované označení „KRISPIES“ pro suchary a pekařské výrobky třídy 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb je podle názoru Nejvyššího správního soudu zcela shodné se starší ochrannou známkou Společenství č. 687095 ve znění „KRISPIES“ zapsanou mj. pro chléb a pečivo třídy 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Ačkoliv se stěžovatel snažil v průběhu správního řízení kolizi odstranit zúžením výrobků (srov. uvedené podání ze dne 25. 9. 2007), nebyl v tom úspěšný. Jak již správně uvedl soud prvního stupně, pečivo je jednoznačně pekařským výrobkem a suchary jsou rovněž druhem trvanlivého pečiva, napřed upečeného, pak usušeného. V daném ohledu je zřejmé, že přihlašované označení „KRISPIES“ je shodné se starší ochrannou známkou Společenství č. 687095 ve znění „KRISPIES“, a to i pro okruh nabízených výrobků, kde by mohlo dojít k jejich záměně.

Jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008 - 153, www.nssoud.cz, „*rozhodující pro posouzení zaměnitelnosti*

ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele. Rozlišovací schopnost označení je proto nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z více hledisek – vizuálního, fonetického, významového, porovnáváním druhu zboží a služeb či srovnáním dominantních prvků známkového motivu.“ Porovnáním přihlašovaného označení se zapsanými ochrannými známkami dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že z hlediska průměrného spotřebitele je přihlašované označení nejen shodné a zaměnitelné se starší ochrannou známkou Společenství č. 687095 ve znění „KRISPIES“ zapsanou mj. pro chléb a pečivo ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb, ale je rovněž zaměnitelné se staršími ochrannými známkami Společenství č. 656330 „CHOCO KRISPIES“ a č. 1501733 „RICE KRISPIES“, které jsou navíc zapsané pro shodné výrobky.

Co se týče zaměnitelnosti přihlašovaného označení „KRISPIES“ pro suchary a pekařské výrobky ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb, je třeba konstatovat, ve shodě se soudem prvního stupně a žalovaným, že uvedené označení vyvolává nebezpečí záměny se staršími ochrannými známkami Společenství č. 656330 „CHOCO KRISPIES“ a č. 1501733 „RICE KRISPIES“, které jsou zapsané pro shodné výrobky. V souvislosti s možností záměny je třeba odkázat na závěry obsažené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2006, č. j. 11 Ca 258/2005 - 71, publikovaného pod č. 1247/2007 Sb. NSS, podle kterého „*stejnými či podobnými výrobky a službami ve smyslu zákona o ochranných známkách, jsou ty, které mají stejné nebo blízké podstatné znaky, a v důsledku toho mohou vyvolat u průměrného spotřebitele představu o tom, že pocházejí od jednoho a téhož výrobce či poskytovatele. Z hlediska spotřebitele lze tedy takové výrobky a služby zařadit do jedné skupiny oblasti spotřeby*.“ V daném ohledu je podobnost dána zejména blízkostí pekařských výrobků a sucharů s pečivem. V podrobnostech Nejvyšší správní soud odkazuje na shora uvedené.

Obsažený slovní prvek „KRISPIES“ je podle Nejvyššího správního soudu dominantní. Je totiž schopen přednostně upoutat pozornost průměrného spotřebitele a usnadnit mu orientaci. Slovní prvky „CHOCO“ a „RICE“ potom v ochranných známkách vyjadřují v anglickém jazyce (pří)chuť a vzhledem k jejich významu je průměrný spotřebitel vnímá jako pouhý doplněk dominantního prvku „KRISPIES“. Jejich přítomnost proto nepředstavuje takovou změnu, aby vyloučila záměnu přihlašovaného označení s ochrannými známkami. Navíc není rozhodující ani pořadí jejich umístění. Stěžovatelovu námitku, že prvek „KRISPIES“ není dominantní, je třeba vnímat v kontextu skutečnosti, že pod stejným označením se nacházejí zaměnitelné výrobky osoby zúčastněné. I pokud by byl prvek „KRISPIES“ fantazijním, nelze pominout fakt, že je užit jako prvek ochranné známky pro zaměnitelné výrobky osoby zúčastněné. Vizuální a fonetická rozličnost označení přitom není natolik výrazná, aby nemohla způsobit jejich zaměnitelnost. Přihlašované označení obsahuje shodný prvek „KRISPIES“, který je způsobilý vzbudit u běžného spotřebitele dojem, že se v případě střetnuvších se označení jedná o výrobky téhož výrobce. Nejvyšší správní soud uvádí, že zaměnitelnost je přitom zřejmá jak z hlediska vizuálního, fonetického, tak i sémantického. Plně však postačí naplnění jednoho hlediska. Všechny uvedené ochranné známky přitom obsahují shodný slovní prvek „KRISPIES“, což odůvodňuje postup podle § 22 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Z uvedeného lze dovodit, že tvoří spojovací prvek známkové řady osoby zúčastněné. Stěžovatel přitom nedoložil své tvrzení, že spotřebitel se nesetká se všemi označeními zároveň. Proto je průměrný spotřebitel bude vnímat jako doplněk dominantního slovního prvku „KRISPIES“. Výrazy „CHOCO“ a RICE“ jsou tedy pouze

přídavná jména. K těmto závěrům přitom dospěl jak žalovaný ve svých rozhodnutích, tak i soud prvního stupně. Nejvyšší správní soud se s nimi proto plně ztotožňuje.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není dán, proto kasační stížnost není důvodná. Proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Osoba zúčastněná nemá v daném případě podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí vznikly náklady a není dán ani důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání jiných nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu